Anul al 65-lea

8 PAGINI 4 LEI

Taxa poştală plătită în numerar, conform aprobării Dir. G-rale P. T. T. Nr. 26.064/939

Nr. 136 Miercuri 16 Iunie 1948

ABONAMENTE CAPITALA Lei 100 pe 1 lună Lei 320 pe 3 luni Lei 575 pe 6 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA Lei 100 pe 1 lună Lei 320 pe 3 luni Lei 575 pe 6 luni PLATA PRIN CEC 7999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
TIPOGRAFIA „UNIVERSUL"
Înscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10:

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

MESERIAŞII ŞI NAŢIONALIZAREA MARILOR INTREPRINDERI INDUSTRIALE

Statele Unite sunt cunoscute ca ţară prin excelenţă a „liberei întreprinderi". Dar în această ţară a „liberei întreprinderi", numai în anii războiului, 1800 întreprinderi mijlocii au fost înghiţite de 49 firme uriaşe. Peste 500.000 întreprinderi mici au fost ruinate. Deci „libera întreprindere" se dovedeşte a fi un privilegiu al rechinilor finanţei, nu un drept al micilor întreprinzători. Libertatea de întreprindere este un paravan la adăpostul căruia marea finanţă ruinează pe concurenţii mai slabi.

In România, situaţia meseriaşilor nu era mai înfloritoare. In anii dinaintea războiului, numărul meseriaşilor a scăzut cu 10%.

Care era însă situaţia meseriaşilor din România care, după datele oficiale, nu dăduseră încă faliment? Recensământul din 1930 ne arată că 55% din meseriaşii din România erau de fapt „lucrători la domiciliu". Adică: ei se mărgineau să prelucreze materia primă dată lor de diverşi negustori şi mari industriaşi; prelucrarea se făcea în contul furnizării de materii prime. Meseriaşii trebuiau să se mulţumească cu o plată foarte mică a muncii lor. De fapt, ei erau simpli lucrători ai furnizorului de materii prime care, însărcinând pe meseriaş cu prelucrarea, scăpa de grija întreţinerii uneltelor, a achitării salariilor şi impozitelor, etc. Meseriaşul trebuia însă să se mulţumească cu o plată minimă. El cădea sub dependenţa marelui întreprinzător.

Care era cauza acestei decadenţe a meseriaşului? Simpla descriere a faptelor o scoate în evidenţă: meseriaşul avea nevoe de materii prime. Insă marile întreprinderi care furnizau materiile prime cereau preţuri pe care meseriaşii nu le puteau plăti. Puşi în imposibilitate de a se aproviziona cu materii prime, meseriaşii erau nevoiţi să se transforme în lucrători la domiciliu. O altă cauză a decadenţei meseriaşilor era sistemul fiscal. In 1940, Statul lua prin diverse mijloace 40% din venitul naţional. Sumele uriaşe strânse astfel intrau însă în safe-urile marilor întreprinzători. Guvernul de atunci, reprezentant al marei finanţe, vărsa aceşti bani marilor întreprinzători sub diverse forme. „Din investiţiile masive făcute anterior zilei de 1 Septembrie 1940, cea mai mare parte a fost achitată cu banii Statului" — spunea un comunicat oficial publicat în ziua de 19 Septembrie 1940.

Dar banii Statului — de unde proveneau? Marii industriaşi nu plăteau impozite aproape deloc. In bună măsură, banii proveneau din impozitele directe plătite de meseriaşi — impozite care îi sileau să intre în clandestinitate — sau proveneau din impozitele indirecte, care le împiedicau meseriaşilor aprovizionarea, deoarece urcau considerabil preţurile materiei prime. Astfel, marea industrie era încurajată cu preţul ruinării meseriaşilor. Cât despre politica de credit — credem că nu mai este nevoe să insistăm asupra ei: meseriaşii erau excluşi dela repartizarea creditelor.

Marii financiari au încercat să permanentizeze aceste procedee şi în regimul democraţiei populare. Ei căutau să stoarcă beneficii cât mai mari, în dauna intereselor generale. Ei utilizau în cheltueli personale creditele acordate de Stat prin Banca Naţională, refuzând să facă investiţii. Ei nu luau nici o măsură pentru a opri degradarea utilajului, împiedicând astfel ieftenirea mărfurilor. Ei căutau să vândă cât mai multe mărfuri la negru.

Care era efectul acestei atitudini în ce priveşte pe meseriaşi?

Marii industriaşi speculanţi căutau prin toate mijloacele să silească pe meseriaşi să le cumpere materiile prime la preţuri ce depăşeau pe cele legale. Şi dacă meseriaşul nu plătea astfel de preţuri, ei nu obţinea decât cantităţi insuficiente de materii prime. Pe de altă parte, sabotarea eforturilor de mărire şi ieftenire a producţiei dăuna şi ea, în mod direct, meseriaşilor. Căci este clar că, dacă stofa, pânza, talpa şi pielea, etc., erau scumpe — puţini erau şi clienţii croitorului, lengeresei sau cismarului, etc. Ieftenirea mărfurilor sporeşte posibilităţile de lucru ale meseriaşilor. Dar marii industriaşi împiedicau această ieftenire.

Naţionalizarea principale-

Vasile D. Liveanu

(Continuare in pag. 2-a)

D. CLEMENT GOTTWALD A FOST ALES PREŞEDINTE AL REPUBLICII CEHOSLOVACE

Praga, 14 (Rador). — **CETEKA transmite:**

Primul ministru Clement Gottwald a fost ales preşedinte al republicii, prin ridicare de mâini, luni dimineaţă la ora 11,25 (9,25 GMT.).

Toţi cei 296 membri prezenţi ai Adunării Naţionale, din numărul total de 300 de membri, au votat pentru d. Clement Gottwald.

PERSONALITATEA D-LUI GOTTWALD

PRAGA, 14 (Rador). — CETEKA *transmite:*

D. Clement Gottwald, preşedintele Republicei Cehoslovace şi preşedinte al Partidului Comunist cehoslovac, s'a născut la 23 Noembrie 1896, în satul Delice din Moravia, ca fiu al unui mic agricultor.

Intrând încă dela 16 ani în organizaţia de tineret a Partidului Social-Democrat, d. Gottwald a lucrat activ în aripa stângă social democrată, în primii ani ai Republicei, alăturându-se apoi Partidului Comunist Cehoslovac, la întemeierea acestuia în anul 1920. In anul următor, el a devenit redactor şef al ziarului comunist slovac HLAS LUDU din Bratislava şi apoi al noului ziar PRAVDA. In 1925, el a fost ales în Comitetul Central al Partidului Comunist. Al cincilea Congres al Partidului Comunist din 1929 l-a ales Secretar General al Partidului. Tot atunci, în urma alegerilor generale, a devenit membru al Parlamentului.

După diktatu dela München şi ocuparea Cehoslovaciei de către hitlerişti, d. Gottwald a fost trimis de Partidul Comunist cehoslovac la Moscova. El a vorbit la postul de radio Moscova, încurajând şi îndrumând pe luptătorii împotriva nemţilor.

In Martie 1946, la al 8-lea Congres al partidului, d. Gottwald a fost ales preşedinte al Partidului Comunist cehoslovac iar la 2 Iulie al aceluiaş an a devenit prim ministru al Cehoslovaciei. A rămas în această funcţiune în zilele din Februarie 1948 când, după demisia miniştrilor socialişti-naţionali, a miniştrilor din partidee popular şi democrat slovac, el a format al doilea guvern al Frontului Naţional şi la 10 Martie a proclamat noul program al Frontului în Adunarea Naţională.

ŞOMAJUL SE INTINDE IN ANGLIA

Londra, 14 (Rador). — *TASS transmite:*

Intinderea şomajului în regiunile industriale din Nord-Estul Angliei pricinueşte îngrijorare conducătorilor sindicatelor locale.

După date recente, numărul şomerilor în districtul Valea Mersey este acum de 53.000.

In districtul Manchester, cunoscutele firme „Ferranti", „Platt Brothers" şi „Fairy Aviation Company" concediază muncitori.

INSEMNĂRI

ANA IPĂTESCU

Expoziţia dela Aşeză mântul „Nicolae Bălcescu")

Ana Ipătescu provoacă abdicarea lui Bibescu-Vodă, în 1848

Luna Iunie 1848, a cunoscut în toiul luptei revoluţionare, în care poporul trebuia să-şi consfinţească drepturile libertăţii, o femeie luptătoare, de o surprinzătoare vigoare: Ana Ipătescu. In această lună, desigur că ziua cea mai semnificativă este şi rămâne ziua memorabilă de 9 Iunie. Atunci trebuia ca noua Constituţie dela Islaz, cu cele 22 puncte ale Proclamaţiei, care „vine din glasul general al ţării", să pecetluească noile şi fericitele aşezări ale poporului. Atunci, au aflat femeile că Proclamaţia dela Islaz, prevedea „Instrucţia egală şi întreagă pentru tot Românul de amândouă sexele". Şi s'au afirmat atunci, ca demne luptătoare ale drepturilor sociale atâta timp nesocotite, femei ca Elena Filipescu, Efimia Pleşoianu, Massini Aristia şi altele, după documentele istorice, investigate de istoricianul de astăzi, Mihail Roller. A putut şiretenia şi calculul unora, să ascundă sub obroc, faptele luminoase ale acestor femei, dar vremea păstrătoare a dreptăţii zăvorite, a scos lacătele ruginite, a deschis porţile şi a lăsat să năvălească lumina cuvântului şi urmele paşilor îndrumători. Ce-au făcut aceste femei? Participarea lor, dacă nu întotdeauna s'ar fi dovedit dinamică, în schimb elanul lor femenin, plin de dragoste şi de curaj, aducea de sigur, în asprele îndârjiri ale poporului, pasiunea inimii de mamă, seninătatea şi cântecul unui romantism constructiv.

Iată pe Efimia Pleşoianu, înaintând în mulţime, către generalul Magheru, unul din susţinătorii Proclamaţiei dela Islaz — pentru a-i oferi o cunună de lauri. Ea îi spune: „Zelul cu care te-ai arătat, în proclamarea noului Constituţii, pentru fericirea maicei noastre patrii, trage pe tot Românul de orice vârstă, de orice sex, să te întâmpine cu stâlpari de finic; să-ţi aştearnă drumul cu flori, să te îmbrăţişeze cu lacrimi de bucurie"...

Dela 9 Iunie trecând prin 15 Iunie când pe Câmpia Libertăţii dela Filaret s'a proclamat în „mulţimea poporului român" Constituţia dela Islaz şi până la 19 Iunie, când reacţiunea răstoarnă şi arestează guvernul provizoriu progresist, intră în joc forţele nebănuite ale unui înalt caracter de luptătoare: apare, dârză şi neînfricată, Ana Ipătescu. Din umbră, dela locul ei, poate neştiută de căpeteniile revoluţiei, ea lucrează în masele poporului, aplecă urechea, simte şi stă la pândă, lucrează intens şi inteligent, ca o mare rezervă în economia revoluţiei, ca un motor de înaltă frecvenţă.

Scurtul circuit s'a produs. „Proprietatea în pericol" taie firul luminei. Iarăşi ameninţă besna. Dar Ana Ipătescu veghează. Guvernul provizoriu nu a luat măsuri energice, acţiunea lui e moderată. Ofiţerii îşi depuseseră legiuitul jurământ pe noua Constituţie. Apărarea ar fi putut fi asigurată, dar trădătorii, nu întârzie să apară.

Guvernul e prins în capcană. E arestat, în clipa când după un protocol infam, pus la cale, ar fi trebuit să primească felicitările armatei. Şi totul s'ar fi năruit din chiar clipa aceia. Dar Ana Ipătescu era atentă. Instinctul ei de femeie, o mare neîncredere în oameni, o ţinea deşteaptă, în veghe, gata să sară, în ajutorul revolutionarilor. Şi iat-o în fruntea mulţimii. Toţi o înconjoară, toţi cred în ea, toţi aşteaptă dela ea întoarcerea dreptăţii: biruinţă!

Ana Ipătescu, înflăcărează poporul, îl întăreşte cu vorbele ei pline de adevăr şi de însufleţire. Cu două pistoale, în fiece mână câte unul, ea năvăleşte în fruntea mulţimii înfărătate, dă asalt împotriva armatei şi printre focuri şi baionete „pătrunde în palat şi eliberează guvernul libertăţii".

Ana Ipătescu, înaintea noastră, întrupată ca o nouă Marsilieză, apare astăzi biruitoare, printre luptătorii unui veac şi cuvintele ei, cântă, cântă pentru toţi: „Să mergem, să mergem, înainte"!

„Bălceşti".

Claudia Millian

IN UNIUNEA SOVIETELOR

„Grădina de vară" din Leningrad, unul din cele mai mari şi frumoase parcuri din gloriosul oraş sovietic

SPRE SFÂRŞITUL ANULUI ŞCOLAR

Anul acesta s'ar cuveni să încheiem activitatea şcolară altminteri decât prin tradiţionalele discursuri ocazionale. Astăzi când gulerul scrobit, fraza sonoră şi morga oficială nu mai sunt la ordinea zilei, putem examina cu spirit critic realităţile didactice.

Şcoala este în plină transformare. In aşteptarea reformei structurale a învăţământului nostru, ar fi cazul să facem bilanţul unei activităţi şi să urmărim rând pe rând, la cei trei factori deopotrivă interesaţi în rezultatele educaţiei, părinţi, profesori şi elevi, modul în care uriaşele transformări sociale pe care le trăim, au putut să-i influenţeze.

Oricărei categorii sociale ar aparţine, părinţii s'au putut convinge că anul acesta colaborarea dintre ei şi profesori a fost mai activă decât oricând. Părinţii au fost convocaţi nu numai pentru a li se pune înaintea ochilor o serie de note, ci pentru a discuta şi a se lămuri atâtea probleme pe care le ridică astăzi noua concepţie pedagogică. Astfel şi-au putut da seama de rostul muncii de reconstrucţie, de înalta ei semnificaţie patriotică şi educativă, precum şi de felul în care şcoala nouă înţelege să organizeze timpul liber al tineretului. Fireşte, nu toţi părinţii au ţinut un contact destul de strâns cu şcoala: unii poate din motive bine întemeiate; alţii, dintr'o încredere prea mare în vorbele odraslei răsfăţate. Pentru aceştia din urmă să nădăjduim că rezultatele acestui sfârşit de an vor fi o primă lecţie că protecţiile politice, telefoanele amicale şi biletul cu cântec pentru salvarea copilului genial, au fost consecinţele unei mentalităţi care apune.

Corpul didactic a verificat practic anul acesta că numai pregătirea ştiinţifică şi mica specialitate devenită centrul universului nu mai sunt în stare să rezolve problemele din ce în ce mai vaste ale educaţiei, aşa cum le pune astăzi societatea. Profesorii au înţeles că ei au fost mult timp victimele unei iluzii şi că ştiinţa concepută cu un domeniu parcelat pe specialităţi strict limitate ameninţa cu anchilozarea şi cu paralizarea energiei creatoare.

Este tot mai evident că exemplul vestiţilor „feciori de bani gata" devine, pe zi ce trece, din ce în ce mai puţin contagios. In schimb, mai stăruie la unii dintre tinerii noştri şcolari, resturile unei

Al. Dimitriu-Păuşeşti

(Continuare in pag. 2-a)

DUPĂ NAŢIONALIZARE

O VIZITĂ LA RAFINĂRIA „STEAUA ROMÂNĂ"

Muncitorii se intrec in descoperirea mijloacelor de sporire a randamentului. Invenţia maestrului Nicolae Bărbulescu.— Marile foloase ale naţionalizării intreprinderilor

Reportaj de I. VORNIC

Când am sosit la „Steaua Română", rafinăria era în sărbătoare. O sărbătoare de felul aceleea prin care înţelege astăzi poporul nostru să salute marile acte îndeplinite în ţara noastră: prin muncă şi mai dârză, şi mai vigilentă, prin intensificarea eforturilor de ridicare a producţiei.

Muncitorii dela „Steaua Română" sunt harnici şi entuziaşti. Posibilităţile noi ce se deschid maselor largi odată cu naţionalizarea marilor întreprinderi, vor fi folosite de ei pentru a da un nou avânt luptei pentru o mai bună stare a poporului. Este o luptă pe care muncitorii au dus-o şi până acum, cu rodnice rezultate. Astăzi, când piedicile puse de marii industriaşi care stăpâneau rafinăria, sunt înlăturate, realizările vor putea fi mai mari, mai folositoare ţării întregi.

Infăptuirile de până acum ale muncitorilor dela „Steaua Română" dovedesc tăria conştiinţei lor, dorinţa lor fermă de a lupta, împotriva tuturor obstacolelor, pentru a spori productivitatea muncii lor, pentru a corespunde cât mai bine, nevoilor şi cerinţelor poporului.

UN PUTERNIC TRANSFORMATOR ELECTRIC CONSTRUIT DE UN MAESTRU ELECTRICIAN

Ei ne-au arătat, cu mândrie, realizările lor de până acum. Astfel, vizita noastră la „Steaua Română" ne-a dat prilejul să luăm contactul cu ceeace se numeşte în mod curent, întrecerile în muncă. Mai întâi l-am cunoscut pe maestrul electrician Puşcaşiu Grigore, care a construit, din materialele recuperabile ale instalaţiilor distruse de bombardament, un foarte puternic transformator electric, care se foloseşte în operaţiile de sudură. Acest transformator, funcţionează cu trei electrozi şi poate fi folosit, în acelaş timp, de doi sudori.

Apoi am fost conduşi în atelierul mecanic, unde am fost prezentaţi maestrului Nicolae Bărbulescu, „nea Nae" cum îi spun lucrătorii mai tineri.

UN INGENIOS APARAT DE STRUNJIT FACUT DE UN MUNCITOR

Maestrul Bărbulescu are vreo 40 de ani de meserie, dar este de o vioiciune şi de o fervoare tinerească care te cuceresc. Dacă condiţiile sociale ar fi fost altele atunci când a intrat în viaţă, dacă ar fi putut urma la vreme şcoli tehnice, bătrânul maestru ar fi fost azi, desigur, un inventator cu reputaţie.

Ne arată mai întâi un foarte ingenios aparat de strunjit cilindrii ovalizaţi ai pompelor. In mod curent, atunci când pompele trebuesc recondiţionate, maşina trebuie oprită din funcţiune, capătul pompei trebuie demontat şi dus la atelierul mecanic, unde este supus unor complicate operaţii de centralizare pe vergeaua aparatului electric de strunjit. Operaţia demontării pompei, a aşezării pe maşina de strunjit, a strunjirii propriu zise şi apoi a remontării pompei, durează de obiceiu 4—5 zile. In care timp pompa nu funcţionează. Cum instalaţiile rafinăriei nu mai sunt prea noui, cum aceste recondiţionări trebuesc făcute la intervale destul de dese, este uşor de calculat câte întârzieri se aduc producţiei.

Maestrul Bărbulescu şi-a făcut desigur socoteala turcului, căci s'a gândit că e mai uşor să vină Mahomet la munte ,decât muntele la Mahomet. Acest Mahomet este un aparat de strunjit portabil, foarte simplu în aparenţă, dar prin aceasta mai ingenios, care este adus de un singur om la gura pompei, montat în doi timpi şi trei mişcări pe cilindrul ovalizat şi pus în funcţiune. Operaţia care dura 4—5 zile, se face acum numai în câteva ore.

ALTE INOVAŢII TEHNICE

Maestrul Bărbulescu este însă un entuziast al inovaţiilor în muncă. La exemplul şi sub imboldul lui, alţi lucrători ai secţiei îşi frământă imaginaţia spre a descoperi metode şi mijloace pentru sporirea randamentului. Astfel, lucrătorul Geantă Gheorghe, şef de echipă în atelierul mecanic, a imaginat o sculă cu care confecţionează agra-

(Continuare in pag. 2-a)

PE VALEA JIULUI

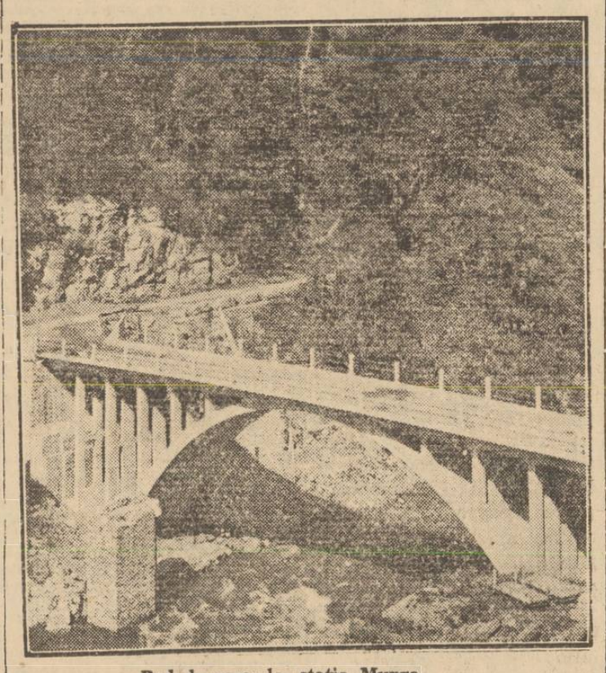

Pod de acces la staţia Murga

ALTE MOŢIUNI ŞI TELEGRAME PRIN CARE OAMENII MUNCII ŞI EXPRIMĂ BUCURIA PENTRU NAŢIONALIZAREA INTREPRINDERILOR

Agerpres, 14. — In întreaga ţară oamenii-muncii au primit cu bucurie vestea naţionalizării întreprinderilor. Tot mai numeroase sunt moţiunile şi telegramele pe care le trimit Marei Adunări Naţionale, Guvernului şi Comitetului Central al P. M. R. In aceste moţiuni şi telegrame se exprimă satisfacţia pentru această măsură de mult aşteptată, prin care mijloacele de producţie au fost scoase din mâinile exploatatorilor şi redate poporului muncitor.

LA „WOLF"

Din marele număr primit, publicăm următoarele:

„Noi salariaţii fostei întreprinderi „E. Wolf", ne solidarizăm şi ne luăm angajamentul de a forma un zid de nepătruns în jurul Partidului Muncitoresc Român, partid de avangardă al clasei muncitoare, în jurul guvernului Dr. Petru Groza şi a Marei Adunări Naţionale, pentru acţiunile şi reformele înfăptuite până azi pentru binele întregului popor.

Primim cu satisfacţie puternică reforma de naţionalizare a întreprinderilor, printre care se numără şi întreprinderea „E. Wolf", lovitura puternică dată împotriva exploatatorilor de până astăzi.

Prin această mare reformă se crează noui condiţiuni muncii colective iar roadele ei vor fi un bun al întregului popor, şi nu ale unei clici restrânse de capitalişti. Trăiască Republica Populară Română. Trăiască Marea Adunare Naţională, născută din popor, pentru binele poporului muncitor. Trăiască guvernul Dr. Petru Groza, înfăptuitorul reformelor. Trăiască Partidul Muncitoresc Român, iniţiatorul tuturor reformelor făcute în folosul poporului.

LA „INDUSTRIA TEXTILA MUSCELUL"

„Noi muncitorii fabricei „Industria Textilă Muscelul" am luat cunoştinţă cu entuziasm de marele act istoric al naţionalizării intreprinderilor industriale, prin care se realizează dorinţa noastră, şi ne luăm angajamentul ca prin mărirea producţiei şi productivităţii, să fim în ori ce împrejurare alături de înfăptuitori, pentru propăşirea economiei noastre naţionale".

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, iniţiatorul acestei mari reforme.

„Muncitorii şi muncitoarele dela Tipografia naţionalizată „Bucovina" mulţumesc Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, avantgarda clasei muncitoare din Republica Populară Română, care a propus să se înfăptuiască legea pentru naţionalizarea tuturor intreprinderilor particulare, exploatatoare a poporului muncitor dela sate şi oraşe.

Acest act istoric, de o mare însemnătate economică şi politică pentru poporul român, va duce la desfiinţarea exploatării omului de către om şi la înfăptuirea cu un ceas mai devreme a societăţii socialiste în R. P. R. Trăiască Republica Populară Română. Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român. Trăiască tov. Gheorghiu-Dej".

LA S. T. B.

„Muncitorii, tehnicienii şi funcţionarii dela S.T.B., adunaţi în şedinţă plenară la garajul Tei, pentru a lua cunoştinţă de naţionalizarea intreprinderilor industriale, miniere, bancare, asigurări şi de transport, care este o verigă din marele lanţ de reforme care a urmat după 6 Martie 1946, reforme care s'au

(Continuare in pag. 2-a)

URMĂRIREA IMPOZITELOR DATORATE DE INDUSTRIILE NAŢIONALIZATE

Ministerul de finanţe a trimis tuturor unităţilor în subordine un ordin circular telegrafic, prin care se fixează următoarele norme privind urmărirea impozitelor datorate de intreprinderile naţionalizate.

1. Pentru impozitele directe cu debit, se va acorda dela caz la caz termen de plată, pentru acele intreprinderi unde se constată că nu sunt posibilităţi imediate de plată.

2. Urmărirea amenzilor din contraventii se suspendă pentru intreprinderile naţionalizate pe timp de 30 zile.

3. Impozitele indirecte şi directe fără debit trebuesc achitate în termen.

PRELUNGIRE DE TERMEN PENTRU ACHITAREA IMPOZITULUI PROPORŢIONAL

Ministerul finanţelor aduce la cunoştinţa intreprinderilor industriale naţionalizate cari n'au putut achita până în seara zilei de 11 Iunie 1948, impozitul pe cifra de afaceri şi impozitul proporţional de factură, cuvenite pentru a doua chezăşie a lunei Mai a. c., că pot achita aceste impozite fără nici o majorare, până cel mai târziu la 20 Iunie 1948.

Plecarea echipelor U.S.A.S.Z. pe şantiere

In urma unei înţelegeri intervenite între U.S.A.S.Z. şi Comandamentul şantierelor din comisia de redresare economică de pe lângă ministerul industriei şi comerţului primele echipe de creatori vor porni azi 15 Iunie, pe şantierele naţionale.

Aceste echipe compuse din pictori, scriitori şi compozitori în grupe de câte 15 oameni vor trăi şi vor munci în mijlocul brigadierilor împărtăşind împreună cu aceştia efortul şi elanul lor creator.

Barăci speciale vor fi puse pe tot timpul verii la dispoziţia oamenilor artei pe toate cele trei şantiere de la Bumbeşti-Livezeni, Lunca Prutului şi Salva Vişău.

Fiecare echipă plecată din Bucureşti va avea un responsabil care se va ocupa de asigurarea unor bune condiţiuni de desfăşurare a muncii creatoare.

Această acţiune de identificare a creatorilor de artă progresistă cu efortul şi năzuinţele tinerilor brigadieri a devenit posibilă cu ajutorul „fondului creaţiei", fond cu care USASZ înţelege să sprijine intreaga producţie artistică pe drumul ei către o artă pusă cu adevărat în slujba largilor păturii populare.